

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 kwietnia 1990 r.

w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i plonach rolnych przez niektóre gatunki zwierząt łownych.

Na podstawie art. 44 ust. 3 i art. 45 pkt 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. z 1973 r. Nr 33, poz. 197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za poszkodowanego uważa się osobę fizyczną lub prawną, która jest posiadaczem upraw i plonów rolnych uszkodzonych lub zniszczonych przez dziki, łosie, jelenie i daniele, zwane dalej „zwierzyną”.

§ 2. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w uprawach i plonach rolnych, wymienionych w ust. 2, obejmuje wynagrodzenie strat ilościowych i jakościowych produktu głównego tych upraw i plonów uszkodzonych lub zniszczonych przez zwierzynę.

2. Za produkt główny w odniesieniu do:

- 1) roślin włóknistych i oleistych oraz pszenicy, żyta, pszenżyta, owsa, jęczmienia, prosa, gryki, kukurydzy, koniczyny i traw uprawianych na nasiona, roślin strączkowych, a także ich mieszanek — uważa się zarówno ziarno, jak i słomę,
- 2) buraków cukrowych i pastewnych oraz innych roślin okopowych uprawianych na paszę, z wyjątkiem ziemniaków — uważa się zarówno korzenie, jak i liście,
- 3) ziemniaków — uważa się ich bulwy.

3. Odszkodowanie obejmuje pełną wartość słomy roślin włóknistych. Odszkodowanie za słomę innych roślin niż włókniste oraz za liście buraczane i liście innych roślin okopowych uprawianych na paszę, z wyjątkiem ziemniaków, przy szkodach powstałych po dniu 11 czerwca ustala się w wysokości 15% wartości odpowiednio ziarna, korzeni i bulw, a za liście buraków cukrowych — 20% wartości korzeni.

4. Odszkodowanie za szkody na łąkach i pastwiskach przysługuje za obniżenie w danym roku wydajności łąki lub pastwiska wskutek uszkodzenia pokrywy roślinnej (darni) oraz za doprowadzenie uszkodzonej powierzchni do stanu pierwotnego.

§ 3. 1. Przy ustalaniu wysokości odszkodowania uwzględnia się obszar zniszczonej lub uszkodzonej uprawy i plonu oraz ich cenę, a także przewidywaną wydajność z 1 ha danego gruntu oraz procent zniszczeń.

2. W uprawach rolnych wymagających zaorania odszkodowanie ustala się, jeżeli szkoda powstała:

- 1) w okresie do dnia 15 kwietnia — w wysokości 25%,
- 2) w okresie od dnia 16 kwietnia do dnia 20 maja — w wysokości 40%,
- 3) w okresie od dnia 21 maja do dnia 10 czerwca — w wysokości 60%.

- 4) w okresie od dnia 11 czerwca — w wysokości 85%, a w razie konieczności sprzętu uprawy przed zaoraniem — 100% wartości spodziewanych plonów.

§ 4. 1. Wysokość odszkodowania za uszkodzone uprawy i plony ustalają strony w oparciu o ceny rynkowe obowiązujące w danym województwie w okresie szacowania szkody.

2. Odszkodowanie nie przysługuje za szkody wyrządzone w gospodarstwie państwowym o łącznej wartości nie przekraczającej przy jednorazowym oszacowaniu 20 000 zł.

§ 5. 1. Poszkodowany jest obowiązany zgłosić niezwłocznie szkodę do właściwego ze względu na miejsce powstania szkody:

- 1) leśnictwa lub nadleśnictwa — w obwodach łowieckich pozostających pod zarządem przedsiębiorstw Lasów Państwowych oraz w obwodach wspólnych czasowo nie wydzierżawionych,
- 2) dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego — w pozostałych obwodach,
- 3) zarządcy terenu — na terenach nie wchodzących w skład obwodów łowieckich.

2. Nadleśnictwo, zarządca obwodu łowieckiego lub dzierżawca oraz zarządca terenu nie wchodzącego w skład obwodu są obowiązani do:

- 1) informowania sołtysów wsi, które są narażone na szkody w uprawach i plonach rolnych wyrządzane przez zwierzynę, o sposobie zgłaszania szkód,
- 2) prowadzenia ewidencji zgłoszeń.

3. Zgłoszenie szkody może być dokonane przez poszkodowanych indywidualnie lub zbiorowo w formie pisemnej bądź ustnej.

4. Poszkodowany jest obowiązany udzielić potrzebnych wyjaśnień i przedstawić, w miarę możliwości, dowody niezbędne do ustalenia rozmiarów i wartości szkody.

5. O terminie zamierzonego sprzętu zniszczonych lub uszkodzonych upraw i plonów poszkodowany jest obowiązany powiadomić szacującego szkodę, o którym mowa w § 6 ust. 1, nie później niż na pięć dni przed sprzętem.

§ 6. 1. Wstępnych oględzin i końcowego szacowania szkód dokonują właściwe ze względu na miejsce powstania szkody:

- 1) nadleśnictwa — w obwodach łowieckich pozostających pod zarządem przedsiębiorstw Lasów Państwowych oraz w obwodach wspólnych czasowo nie wydzierżawionych,
- 2) dzierżawcy lub zarządcy obwodów bądź terenów — w pozostałych obwodach łowieckich i na terenach nie wchodzących w skład tych obwodów.

2. We wstępnych oględzinach i końcowym szacowaniu szkód mogą wziąć udział dwaj przedstawiciele wyznaczeni przez poszkodowanego. Przed przystąpieniem do wstępnych oględzin szacujący szkodę powiadomi poszkodowanego o możliwości wyznaczenia tych przedstawicieli.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonuje się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie pięciu dni od daty zgłoszenia szkody, w obecności poszkodowanego lub pełnoletniego członka jego rodziny.

4. Nieobecność osób, o których mowa w ust. 3, nie wstrzymuje dokonywania wstępnych oględzin lub końcowego szacowania szkody, jeżeli osoby te zostały powiadomione o terminie tych czynności.

5. Ze wstępnych oględzin oraz końcowego szacowania szkody sporządza się protokół, który podpisują: szacujący szkodę i poszkodowany lub pełnoletni członek jego rodziny. Osoby biorące udział w szacowaniu szkody, o których mowa w ust. 2, podpisują protokół i mogą zgłaszać do niego zastrzeżenia.

§ 7. 1. W razie zgodnego ustalenia rozmiarów szkody, wydajności i ceny płodów rolnych, protokół stanowi podstawę do wyliczenia i wypłaty odszkodowania.

2. W razie niezgodnienia rozmiaru szkody, wydajności lub ceny płodów rolnych, poszkodowany może dochodzić swoich roszczeń w postępowaniu sądowym.

§ 8. Wypłaty odszkodowania dokonują nadleśnictwa właściwe ze względu na miejsce powstania szkody w terminie 30 dni od dnia otrzymania protokołu końcowego szacowania szkody od szacującego.

§ 9. 1. Zarządcy obwodów łowieckich i terenów nie wchodzących w skład tych obwodów oraz dzierżawcy nie zrzeszeni w Polskim Związku Łowieckim są obowiązani zwrócić właściwemu nadleśnictwu pełną kwotę odszkodowań, wypłaconych za szkody powstałe w obwodach łowieckich i na terenach przez nich użytkowanych, w terminie jednego miesiąca od dnia złożenia protokołu końcowego szacowania szkody w nadleśnictwie.

2. Nadleśnictwa mogą zawierać z zarządcami obwodów łowieckich i terenów nie wchodzących w skład tych obwodów oraz dzierżawcami nie zrzeszonymi w Polskim Związku Łowieckim porozumienia co do bezpośredniego wypłacania odszkodowań poszkodowanym.

3. Nadleśnictwom przysługuje regres w stosunku do zarządców obwodów wspólnych czasowo nie wydzierżawionych odnośnie do zwrotu odszkodowań wypłaconych przez te nadleśnictwa.

§ 10. 1. Dzierżawcy obwodów łowieckich zrzeszeni w Polskim Związku Łowieckim zwracają właściwemu nadleśnictwu, w terminie jednego miesiąca od dnia wypłaty dokonanej przez nadleśnictwo, 75% wypłaconych odszkodowań z tytułu szkód powstałych w dzierżawionym obwodzie łowieckim w roku 1990, a w latach następnym 95%.

2. W razie wstrzymania przez terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego pozyskania zwierzyny, dzierżawca obwodu jest zwolniony ze zwrotu odszkodowań wypłaconych za szkody powstałe w tym obwodzie w okresie wstrzymania pozyskania.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 października 1987 r. w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i plonach rolnych przez niektóre gatunki zwierząt łownych (Dz. U. Nr 34, poz. 189 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 50, poz. 302).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*